

بررسی عملکرد ژنوتیپ های پیاز تحت تأثیر شوری آب آبیاری در اصفهان

رضا امین پور، مصلح الدین رضائی، احمد مرتضوی بک، رسول پاشنام

مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان

به منظور بررسی اثرات شوری آب آبیاری بر خصوصیات عملکرد ژنوتیپ های بهاره پیاز آزمایشی طی سال زراعی ۸۴-۱۳۸۳ به صورت طرح کرت های خرد شده در قالب بلوک های کامل تصادفی با ۴ تکرار در ایستگاه تحقیقات رودشت اصفهان انجام شد. کرت های اصلی به ۴ سطح شوری آب آبیاری به ترتیب: ۱، ۳، ۵ و ۷ دسی زیمنس بر متر و کرت های فرعی شامل چهار ژنوتیپ پیاز بهاره به ترتیب: قرمز درچه اصفهان، سفید کاشان، سفید قم و یلوسوئیت اسپانیش بود. نتایج نشان داد که با افزایش تنش شوری از ۱ به ۷ دسی زیمنس بر متر عملکرد کل، عملکرد بازارپسند و اندازه سوخ به طور معنی داری کاهش می یابد چنانکه در تیمارهای شوری ۳، ۵ و ۷ دسی زیمنس بر متر میانگین عملکرد کل به ترتیب حدود ۱۶، ۲۷/۷ و ۶۰/۸ درصد نسبت به شوری ۱ دسی زیمنس بر متر کاهش یافت اما عکس العمل ژنوتیپ ها نسبت به سطوح شوری متفاوت بود به طوری که توده سفید قم کمترین و رقم سوئیت اسپانیش بیشترین روند کاهش عملکرد را با افزایش سطح شوری نشان دادند. بیشترین عملکرد کل و بازارپسند مربوط به توده سفید قم (به ترتیب با ۷۴/۶۴ و ۶۵/۶۰ کیلوگرم در هکتار) و کمترین آن ها مربوط به رقم سوئیت اسپانیش (به ترتیب با ۴۴/۱۸ و ۳۵/۱۴ کیلوگرم در هکتار) بود. میانگین عملکرد کل توده قرمز درچه نیز با کاهش معنی دار بعد از میانگین عملکرد کل توده سفید کاشان در گروه آماری C قرار گرفت اما میانگین عملکرد بازارپسند توده های قرمز درچه و سفید کاشان اختلاف معنی داری نداشتند. بررسی نسبت ارتفاع به قطر پیاز نشان داد که در

سبزیکاری - پوستر

توده سفید کاشان و رقم سوئیت اسپانیش، با افزایش شوری این نسبت نیز افزایش یافت
اما در توده های قرمز درجه و سفید قم تفاوت معنی داری نکرد.